

עמ"ת (חיפה) 9256-06-24 - חידר עטא אללה (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (חיפה) 9256-06-24 - חידר עטא אללה נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 9256-06-24

חידר עטא אללה (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[05.06.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה מיום 4.6.24 [מ"ת 4750-06-24, כב' השופטת ע' פלד], במסגרתה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על פי כתב האישום, העורר שהה בישראל ללא היתר שהיה כדין. העורר נמצא בתאריך 1.6.24 בשעות הבוקר באתר בניה בחדרה, ונכנס לישראל יומיים קודם לכן.
3. בדיון מיום 4.6.24 חלק העורר על קיומן של ראיות לכאורה. נטען כי העורר לא ידע על ביטול הנחייה של מתאם פעולות הממשלה בשטחים משנת 2015, המתירה כניסתם של תושבי האזור, בני 55 ומעלה - לישראל. עוד נטען כי העורר נכנס לישראל לצרכי פרנסה בלבד.
4. בהחלטתו קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב - לרבות הודעתו שלו, תדפיס המעלה כי לעורר היה קיים בעבר אישור כניסה לישראל, אשר תחילתו ביום 6.11.23, ועד 3.5.24, בין השעות 08:00-22:00. ההיתר בוטל בתאריך 7.2.24. נקבע כי העורר נתפס שוהה בישראל לאחר ה- 3.5.24, ועולה מהודעתו כי שהה בישראל יומיים ברציפות.
5. אשר לעילת המעצר נטען כי עילת המעצר המרכזית היא חשש להימלטות מהדין והתחמקות מהליכי שפיטה. נקבע כי בעת מלחמה - גובר החשש להימלטות מהדין. עוד נקבע כי קמה עילת מעצר שעניינה מסוכנות - עילה המתעצמת נוכח המצב הביטחוני בשעת מלחמה. עוד נקבע כי לא הוצעה חלופה קונקרטית, אשר יש בה כדי להפיג את החשש להימלטות מאימת הדין. אין די בהתחייבות עצמית או בהפקדה שהוצעה על ידי ב"כ המשיב כדי לאיין את החשש להימלטות. משכך הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

6. בדיון בפני היום, ולאחר שנשמעו הערות בית המשפט, חזר בו ב"כ העורר מטענתו ביחס לקיומן של ראיות לכאורה. ב"כ העורר מיקד טענותיו ביחס לעילות המעצר, וטען כי מדובר באדם מבוגר, סובל מבעיות רפואיות, נעדר עבר פלילי. הוצע להסתפק בשחרורו בהתחייבות עצמית ובהפקדה נמוכה.
7. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערר להידחות.
8. למעשה, לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא. בדיון חזר בו הסנגור מטענותיו לעניין קיומן של ראיות לכאורה. המדובר בראיות ברורות, אשר אין בהן כל כרסום. המשיב עצמו אישר בהודעתו כי הסתכן לישראל דרך מנהרה באזור טייבה [עובדה אשר אינה מתיישבת כלל ועיקר עם טענת הסנגור כי העורר סבר שאין כל מניעה להיכנס לישראל. עוד אישר העורר כי ידוע לו שמעבר הכניסה לישראל - סגור בשל המלחמה, כי אין בידו אישור שהייה בישראל, וכי אסור להיכנס לישראל ללא אישור.
9. אשר לעילת המעצר - צדק בית המשפט קמא בקביעתו כי עילת המעצר הדומיננטית היא שיבוש מהלכי משפט והימלטות מאימת הדין. הדברים נכונים שבעתיים בשים לב למצב הביטחוני השורר במדינה, על כל המשתמע מכך מבחינת היכולת לפקח על תנאי השחרור בערובה, סגירת המעברים והקושי להבטיח הגעה של העורר להמשך משפטו.
10. גם אם ניתן היה לשקול אפשרות לשחרור בתנאים מגבילים - ברי כי מדובר בתנאים אשר כוללים הפקדה כספית גבוהה, התואמת לקשיים הכרוכים בהבטחת התייצבותם של נאשמים תושבי הרשות להמשך משפטם בישראל. הפקדה זו אף צריכה להתחשב במידת העונש הצפויה לעורר, ככל שיורשע בדיון [ולעניין זה ידועה ומוכרת העלייה ברמת הענישה לשוהים בלתי חוקיים, מאז המציאות הביטחונית הקשה עימה מתמודדת המדינה מאז ה- 7.10.23]. כפי שמסר הסנגור - הן בפני בית המשפט קמא והן בדיון בערר - אין בידי העורר אפשרות להפקדה כספית משמעותית. כל שיכול היה להציע העורר בדיון בפני בית המשפט קמא, הוא חתימה על התחייבות כספית, אשר שוויה כקליפת השום, במקרה בו יוחזר העורר אל שטחי הרשות ויימנע מלהתייצב להמשך משפטו.
11. סוף דבר - צדק בית המשפט קמא משהורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, בשים לב לעוצמת הראיות, עילת המעצר, והיעדר חלופה ראויה.
12. הערר נדחה. העורר יישאר במעצר עד תום ההליכים נגדו. המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ד, 05 יוני 2024, בהעדר הצדדים.